

Systrarna Signe och Anna har varit frälsta i motorcykellivet sedan ungdomen. Nu susar de fram på sina nya el-scootrar med en maxhastighet på 20 km/h. – Det är samma frihetskänsla nu som då!

Text och bild: LEILA RUDELIUS

KNUTTETANTER PÅ MOPPETUR...

Ur vägen, här kommer vi!

Anna Rooth Jönsson, 91, och Signe Olsson, 87, står varandra nära. De är systrar, grannar och har innan pensionen även varit arbetskamrater. Nu bor de sedan elva år tillbaka i ett relativt nybyggt bostadsområde i det blekingska samhället Olofström. När Anna och Signe berättar om hur de levt sina liv förstår man varför de är vid så god vigo.

– Vi har alltid hållit i gång med olika fysiska aktiviteter, åternyttig hemlagad mat, är nyfikna och har aldrig rökt eller druckit alkohol i några mängder, säger Signe.

De växte upp på en lantbruksgård i en syskonskara på åtta, varav tre inklusive Signe och Anna är kvar i livet. Systrarna var bara barn när de för första gången la beslag på sin fars lättviktsmotorcykel. Efter det var de sålda.

– På den tiden var det väldigt ovanligt att flickor körde motorcykel, så det blev en del uppståndelse när vi kom farandes, skrattar Signe.

Signe fick som 17-åring en son utanför äktenskapet vilket gjorde att hon blev kvar

på gården och fick hjälpa sina föräldrar med allehanda sysslor.

– Pappa var hovslagare och hade en smedja och jag hjälpte mamma att sköta hemmet, korna, hästen och odlingarna, berättar Signe.

Första motorcykeln

Eftersom familjens betesmarker låg en bit bort från gården så köpte Signes far henne snart en begagnad motorcykel för att hon lättare och snabbare skulle kunna ta sig fram mellan gården och korna som skulle mjölkas två gånger om dagen.

– Han byggde även en speciell ställning bak på motorcykeln där jag kunde ha mjölkkanorna, minns Signe.

Det var först efter att Anna träffat sin blivande make Ove som

drömman om en egen motorcykel blev sann även för hennes del.

– Han hade själv en motorcykel och skaffade en gammal militärmotorcykel till Signe. Då ville jag såklart också ha en, säger Anna som fick som hon ville.

När båda systrarna sedermera gifte sig och bildade familj fick de sälja sina motorcyklar och köpa bil i stället. Men innan dess hann de båda paren åka åtskilliga mil på vägarna med sina tvåhjuliga fordon.

– Vi var på många motorcykelseminstrar ihop och tältade längs vägen, säger Anna.

Edvin gick bort redan 1986, precis före pensionen, och sedan dess har Signe levt ensam. Annas man gick bort för två år sedan. Anna och Signe började då att umgås med varandra dagligen. De lagar mat ihop, spelar boule och minigolf, åker på kortare pensionärsresor, går på pensionsdans, löser korsord, spelar spel, handarbetar m m.

– Vi har inga döda punkter i livet och har alltid huvudet i gång, menar Anna.

Anna poserar på sin första egna motorcykel, en BSA 500-kubikare, i början av 1940-talet.

